

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ.

En Güzel İsimler O'nundur

(19.02.2016)

Aziz Müminler!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allah’tır. En güzel isimler O’na aittir. Göklerdeki ve yerdeki her şey O’nu tesbih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”**¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: **“Allah’ın doksan dokuz ismi vardır. Kim bu isimleri öğrenip gereğiyle amel ederse cennete girer.”**²

Kıymetli Kardeşlerim!

Hepimizin müminler olarak Yüce Rabbimize karşı görev ve sorumluluklarımız vardır. Bunların başında O’nu tanımak, O’na inanmak, O’nun varlığını ve birliğini kabul etmek, bir an olsun O’nu akıldan çıkarmamak gelir. Verdiği nimetlere karşı şükrün bir göstergesi olan ibadetlerle O’na yakınlaşmaya vesileler aramak gelir.

Kardeşlerim!

Bir mümin için asıl olan, sadece Allah’ın isimlerini ezberleyip okumak değildir. Bu isimlerin anlamlarını öğrenmek ve bu isimlerle Allah’a duada bulunmaktır. Asıl olan, bu ilâhî sıfat ve isimlerin öğrettiği anlamlarla hayatımızı düzenlemektir.

Yüce Rabbimiz, Rahman ve Rahim’dir. Çok bağışlayan ve çok esirgeyendir. O halde,

¹ Haşr, 59/24.

² Buhârî, Şürût, 18.

mümin, nefesine uyup hata yapmış bile olsa, Allah’ın engin rahmetinden umudunu kesmemeli; O’nun, kendisine ortak koşulması dışında bütün günahları bağışladığını bilmelidir. ³ Allah’ın sonsuz merhametini uman mümin, öncelikle kendisine şefkat ve merhameti ilke edinmelidir. Gönlünü kin, nefret, husumet, zulüm gibi kötülöklere esir etmemelidir.

Allah Sabûr’dur; yani sonsuz sabır sahibidir. Her şeye gücü yettiği halde, kendisine karşı haddi aşanları, nankörlük ve türlü saygısızlık yapanları cezalandırmakta acele etmez. Mümin de Cenâb-ı Hakk’ın Sabûr isminden nasibini alarak sabrı kuşanmalıdır. Türlü sıkıntı ve musibetler karşısında O’na sığınmalı ve O’na güvenip dayanmalıdır.

Allah Refîk’tir, Halîm’dir. Nezaketi, kolaylığı, lütuf ve ihsanı sever. Öyleyse mümin de hilm sahibi olmalıdır. Nezaketi, sevgi ve saygıyı elden bırakmamalıdır. Cömertliği kendine ilke edinmelidir.

Kardeşlerim!

Rabbimiz, her daim bizimledir. Bizi, yalnız, yardımsız, desteksiz, sahipsiz bırakmaz. Bize bizden daha yakındır. Gerçekten görmek için bakarsak, her doğrunun, her kemâlin, her cemâlin yanı başında O’nun eserini buluruz. O’nun dosta karşı dostumuz, külfete karşı yardımcımız olduğunu fark ederiz. Bize gösterdiği bu ilgi ve sevgiyi karşılıksız bırakmak, gerçek Dost’a karşı büyük bir hak bilmezlik ve nankörlük olmaz mı?

Hutbemizi Rabbimizin, kendisini bize tanıttığı şu kutsi hadis ile bitirmek istiyorum: **“Kulum beni zikrederken onunla beraberim. O beni kendi başına zikrederse, ben de onu kendim zikrederim. O beni bir topluluk içinde anarsa, ben onu o topluluktan daha hayırlı bir topluluk içinde anarım.”**⁴

Hutbe Komisyonu

³ Zümer, 39/53.

⁴ Buhârî, Tevhid, 15.